

BIJZONDER

Zij vinden mij bijzonder
En ik? Ik vind dat raar

Want niemand is bijzonder
Dat vinden zij weer raar

Neen, zo bijzonder ben ik niet
Want weet je wat ik doe?

'k Waardeer de mens in wie hij is
En niet in wat hij doet

Dat noemen zij weer op hun beurt
" Bijzonder goed"

(Portugal september 1995)

Zijes

' Bijzonder' is geschreven na terugkomst uit Portugal. We vertoefden daar met ons nichtje Tamara die toen 19 jaar was. Het draaide uit op elke avond stappen. We hadden al snel een stamcafé ontdekt in Lagos waar we elke avond heen gingen. De aandacht die geschonken werd was niet gering maar zeer zeker niet vervelend. Op een oude lelijkerd na die het op Tamara had voorzien. Tamara danste erop los en wij beperkten ons tot de bar waar de nodige gesprekken tot stand kwamen. Zo kreeg ik van de bardames te horen dat bepaalde mensen bewust elke avond terug kwamen om ons te zien. Toen Tamara een week eerder vertrok bleek dit nog steeds het geval te zijn en een van de dames Sylvia (een uit Joegoslavië gevluchte vrouw) vertelde mij dat ze mij zo bijzonder vonden. Zij vond me bijzonder door al de gesprekken die we inmiddels hadden gevoerd over geheel uiteenlopende onderwerpen. Maar ik kreeg het ook van de heren zelf te horen. Op onze laatste avond, die inmiddels bekend was gemaakt, raakte ik in gesprek met verschillende lui die ik regelmatig aan de bar had zien zitten. Een kwam naar me toe en vroeg of hij een gesprek met me mocht aangaan. Hij was een Zwitser en bleek achteraf de zwager van de bareigenaar te zijn, hij was met zijn vrouw (die thuis bij haar familie zat) op vakantie in Lagos. De eigenaar had hem verteld dat er elke avond een bijzondere vrouw aan de bar zat. Oh ja, zei ik en wie is dat dan? Hij zei dat hij zijn ogen inderdaad niet van me af kon houden.

Gesprek:

*Standing from behind the bar;
"Brown eyed girl". Sorry, but I can't take my eyes of you.
You have such beautiful eyes.
It's amazing. Every night I see you
I have to look at you. I have to look at your eyes
It's not only such beautiful eyes
It's not only the form of your eyes
It's not only the colour or the way you look*

*It's more than that
It's attractive, powerful, fascinating, amazing
It's more behind it
The way you look is from 'inside'
You have to be a wonderful person
I'd like to thank you
For meeting such a fascinating woman*

*And the reason that Manuel is here every night?
Because of you
How do I know?
Because he told me
He's related to me
He asked me to come to the bar
To meet that special visitor of his bar*

Het mooiste wat hij zei vond ik nog: Het is niet alleen je uiterlijk, je ogen, maar als ik naar je kijk is het of ik in je ziel kan kijken en die straalt. It's amazing." " Almost mysterious." Jammer dat het je laatste avond is. Er kwam een roodharige knul naar me toe lopen die zei: ik heb gehoord dat het je laatste avond is. Ik vroeg hem van wie hij dat had gehoord en hij keek naar Ronaldo achter de bar. Jammer zij hij want het is een genot om naar je te kijken. Een vrouw die straalt. Je ogen, je lach alles is heel bijzonder. Zelfs als ik je door de straten zie lopen straal je. Hij was Portugees en zag ons overdag door Lagos slenteren.

Red haired boy:

*"Such beautiful eyes"
I wanna say good bye. I know this is your last night. Always smiling, always friendly. On the streets, in the bar.
Every where I see you, every time. But..... you're married!!!!?
Ronaldo told me. 'He' has to be lucky. Tell him.
Bye.*

De uitsmijter van de bar was inmiddels een vriend van ons geworden die het in eerste instantie op Tamara had voorzien. Na haar vertrek zijn we met hem wezen eten en zelfs jaren later hebben we nog steeds contact met hem. Hij is ons zelfs komen bezoeken in Nederland. Hij vertelde ons dat de eigenaar (Manuel), met wie we inmiddels ook een leuk contact hadden, ook een van degenen was die bewust elke avond aanwezig was. Hij hoefde niet elke avond aanwezig te zijn want het café had twee eigenaren die ombeurten op vaste avonden aanwezig waren maar van hem vernam ik waarom.

Manuel kwam aan het eind van onze laatste avond naar ons toe en wilde met André toosten op het afscheid maar dan volgens Portugese traditie. Om 4 uur 's nachts ging de tent dicht. Hij liep weg en kwam terug met een fles 10 jaar oude Port die ik van hem kreeg als aandenken. Van Paolo en de bardames vernam ik dat dit heel bijzonder was want hij was heel gierig nog nooit eerder had iemand iets van hem gekregen. Omdat ik zo bijzonder was zij hij en omdat hij mij heeft mogen ontmoeten.

Annabel, een van de bardames zei:

You're the most favourite visitor of the Bon Vivan.

Because of your smile, you're always kindly to the barcrew. That's also the reason why my boss is here every night.

Het enige wat ik had gedaan was gewoon elke avond aanwezig zijn. Toen we weer thuis waren liet het me niet los.

2 dagen na thuiskomst gingen we op stap. Aug. '95 'Balletje' Heideweek Ede:

Hij: Jij bent hier vast niet alleen?

Ik: Nee!

Hij: Met je vriend?

Ik: Ja

Hij: is hij in de buurt?

Ik: Ja

Hij: dichtbij?

Ik: Ja

Hij: Heel dichtbij?

Ik: Ja

Hij: Waar dan?

Ik: Naast je

Hij tegen hem: zij heeft zulke mooie, vrolijke ogen. En die vriendelijke lach.

Zo lief.....

Hij tegen mij: ..jij moet volgens mij heel lief zijn..... Ik ga je zoenen!!! Smak!

Hij tegen hem: en jijmag wel heel trots zijn

En zo schreef ik dit gedicht. Want ik vind mezelf nog steeds gewoon.

Zijes